

vyzovati důsledek, že by učňove tito pojistné povinnosti pensijní podrobeni nebyli, neboť předpisem tím jest pouze řečeno, že služební poměr učňů ve smyslu živn. řádu neřídí s předpisy zák. o obchodních pomocnících, není jím však ještě řečeno, že by kupeckých služeb nekonali. Vyloučení jejich z působnosti zák. o obchodních pomocnících nepodmiňuje jejich vyloučení z pensijního pojištění.

Ale pak závisí pojistná povinnost učňů zaměstnaných u kupce ve smyslu obchodního zák. toliko na obsahu zaměstnání, t.j. zda vykonávají převážně kupecké práce čili nic.

Žal. úřad založil své rozhodnutí na právním názoru, že učni již proto, že jsou učni a že služební poměr jejich spočívá na předpisech živn. řádu, jsou z pojistné povinnosti pensijní vyloučení, bez zřetele k tomu, jakou práci vykonávají. Názor tento jest podle toho, co bylo shora řečeno mylný a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3347.

Pensijní pojištění: Montéři v továrně na stroje zaměstnaní sestavováním strojů z hotových již součástí podle dodaných jim ná-kresů a za pomoci dělníků a nádeníků nepodléhají pensijní povinnosti pojistné.

(Nález ze dne 11. března 1924 č. 4106.)

Prejudikatura: Boh. 2771 adm.

Č. 3348.

Právo jazykové: * I. Jazykové právo, založené v předpisu § 2 zák. č. 122/1920 má příslušník jazyka menšiny také ve sporech, jež náležejí podle zák. č. 4/1918 do kompetence zemského soudu civilního v Praze. — II. Okolnost, že nebylo ještě vydáno prov. nař., nevádí účinnosti jaz. zákona. — III. Který soudní okres rozhoduje co do otázky jazykové ve sporech podle zák. č. 4/1918?

(Nález ze dne 11. března 1924 č. 4150).

V ě c: Heřman Sch, v Z. (adv. Dr. Frant. Wien-Claudi z Prahy) proti ministerstvu spravedlnosti (min. místotaj. Dr. Srb) o jazykové právo ve sporu proti státu o náhradu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Dr. W., advokát v Praze, podal v zastoupení firmy H. Sch. v Z. u zem. soudu civ. v Praze žalobu proti čl. eráru pcto 4362 švýc. franků s přísl. v jazyku německém. Usnesením jmenovaného soudu ze 24. února 1922 byla žaloba vrácena podle § 89 jedn. řádu k sepsání v jazyku státním.

Proti tomuto rozhodnutí podala strana žalující stížnost k předsednictvu vrchního zem. soudu v Praze, jež byla zamítnuta rozhodnutím